

تاریخ ایران

دوره قاجاریه

مالکیف: را برخشت کرده و اسن
ترجمه: ع. محمد مادرانی

۸۳

اینک للمروپدرمن : از جنوب تا پهائی
که مردم از گرها کتوالندزیست و از شمال
تا پهائی که از سرما . سورهش هوم « بازمیت
دهزارگان » از میرزا نهن کتاب ۱ باب ۷

تاریخ ایران

از ابتدای قرن نوزدهم تا سال ۱۸۹۸

با

نظری اجمالی بوقابع عمدہ‌ای که به استقرار خاندان قاجار
منجر شده است

تألیف: رابرت گرافتون

ترجمه: ع. وحید مازندرانی

وابسته به « مؤسسه انتشارات امیر کبیر »
ع. وحید مازندرانی
تألیخ ایوان دوده قاجاریه
چاپ اول انتشارات سخن، ۱۳۴۰
چاپ دوم، ۱۳۴۸ — چاپ سوم، ۱۳۵۴
چاپ چهارم، ۱۳۹۶ خاوه‌ناهی
چاپ: چاپخانه سپهر، تهران
حق چاپ محفوظ است.

توضیح

در میان کتاب‌های خارجی راجع به تاریخ معاصر ایران اثری که نویسنده آن مثل مؤلف این کتاب مطالب تلغی و شیرین رانیک با هم در آمیخته و گاهی نیز با ابراز علاقه و سناپش نسبت به ایران اظهار نظر کرده باشد کمیاب است. این استباط را از نخستین باری که درسی سال پیش این تاریخ نوشته واتسون دادر انگلستان خواندم همواره درباره آن داشتم. ولی اگرچه این کتاب از نظرشناسائی ایران در قرن پیش، اثر کم نظیری است باز در بعضی از موارد اظهار نظرهای نویسنده راجع به خلقيات و خصوصيات ايرانيان بی غرضانه نیست و شاید دستاویزی برای دفاع از سیاست استعماری آن دوره بوده است.

حاجت به بیان نیست که رفته رفته از یک طرف رسم و عادت ما این شده است که به حد افراط از اوضاع گذشته و حال شکایت و نسبت به آینده اظهار نگرانی کنیم و از طرف دیگرهم به وسیله اوراق و اظهارات رسمی خودمان را واجد همه قسم صفات ممتاز و انمود کنیم که البته نه آن کار درست و صوابی است و نه این راه مقرن به صلاح. از این روهرچه پیشتر آثار نویسنده‌گانی که تاریخ دوره جدید ایران و اخلاق هموطنان و بخصوص طرز کار طبقه اداری را بالحن انتقاد نوشته‌اند در دسترس عامه باشد بهتر است زیرا که مایه عبرتی از وضع وحال ناهنجار سابق در اختیار نسل حاضر خواهد بود و در نتیجه شاید این مقصود نویسنده ارجمند ایرانی را درست در بیند که راجع به یک فاجعه ملی در قرن گذشته نوشته است: «این وهن بزرگ که برای ایران حاصل شد اول از نادانی بود، دوم از نفاق و تباہی اخلاق بزرگان ایران» (۱)

ع. وحید

تهران اسفند ۱۳۴۸

(۱) - تاریخ ایران تألیف محمد حسین ذکاء الملک فروغی فصل راجع

به عهدنامه ترکمانچای که تفصیل آن در این کتاب ملاحظه می‌شود. ۲

فهرست متن در جات

صفحه ۱

۳

توضیح مترجم

مقدمه مؤلف

دیباچه

فصل اول

جمیعت ایران - قسمت مزروع این کشور بسیار کم است - مقدار آب - آبیاری
مصنوعی - کوههای البرز - دلیستگی ایرانیان بر زمین خود - ایران وطن مردمی
از تراکدهای مختلف - قبیله‌های مختلف - قبیله‌های سرگردان - زبانهای ترکی
و فارسی - در ایران مردم دو طبقه‌اند - ایرانیان نسلی فوی دارند - سیرت ایرانی
و نظر اروپائیان را جمع به آن - حکومت ایران - موافقی در جوار اقتدار شاهی -
در بار شاه - تعلیم و تربیت در ایران - مذهب ملی ایرانیان - بیروی نظامی ایران
کارگران و دهنشیان - تجارت و محصولات - آب و هوا - آینده ایران .

صفحه ۴۸

فصل دوم

خاندان صفوی - سقوط اصفهان - اخراج افغانها از ایران - نادر شاه - اصل
سلطنت افغان - عادل شاه - ابراهیم - شاهرخ میرزا - مدعیان تخت و تاج ایران
رئیس خاندان قاجار - العاق هرات و سیستان به پادشاهی افغان - کریم خان - آزاد -
زندیه و قاجاریه - زکی خان - آقامحمد خان - فرادر از شیراز - علیمراد خان رئیس
طایفه زندیه - پسر لطفعلی خان .

صفحه ۵۷

فصل سوم

اصل طایفه قاجاریه - سه تیره آن - مرکز استقرار آن - تیره‌ای که در استرآباد
بوده‌اند - قاجارهای علیا و سفلی - استرآباد - وضع بی ثبات این ایالت - آق قلعه -
ری - رفتار وحشیانه‌ای که نسبت به آقا محمد خان شده بود - مهر بانی کریم
خان نسبت باو - لطفعلی خان - سفاکیهای آقامحمد خان - حاجی ابراهیم - جدا
شدن او از رئیس طایفه زندیه - نبرد فاطع - محاصره کرمان - مرگ لطفعلی خان .

فصل چهارم

صفحه ۷۶

روابط پادشاهان ایران با امرای گرجستان - مداخله روس در امور قفقاز - جنگ پتر کبیر در داغستان - نصر ف بادکوبه و دربند - کرانه های جنوبی دریای خزر - وضع سابق گرجستان - منگرلی - نابر دباری مذهبی گرجیها - تفلیس - لشکر کشی آقا محمدخان به گرجستان - قلعه ایروان - انضمام خراسان به ایران - وفات شاه رخ میرزا - هیأت اعزامی جمهوری فرانسه به ایران - قتل آقا محمد خان - سیرت او .

فصل پنجم

تلانی صادق خان برای دستیابی بر تخت پادشاهی - شکست او در فزوین بدست پادشاه - فزوین - ایالت فارس - شیراز - صادق خان جواهر سلطنتی را به شاه تسلیم می کند و مورد عفو واقع می شود - حمل جنازه آقا محمد خان به نجف در عربستان - اعدام قاتلان او - تاج گزاری فتحعلی شاه در تهران - سرکشی محمدخان - اصفهان - شورش صادق خان - جعفر قلی خان و محمد قلیخان - گرجی گرجستان - طفیان مجدد محمدخان - شورش برادر شاه - سرکشی محمد ولی خان و سلیمان خان رأفت شاه - طفیان اسحق میرزا - هرات - سرکشی نادر میرزا - ورود هیأتی از هند - خراسان - طفیان آخری صادق خان - سرانجام شوم او - مأموریت سروان ملکم - سقوط حاجی ابراهیم - کاشان - طفیان دو باره برادر شاه - محاصره مشهد - سقوط نادر میرزا .

فصل ششم

کناره گیری امیر گرجستان به نفع امیر اموری روس - سال ۱۸۰۰ - شکست دادن زیرال لازارف پرسالکساندرا - نصر گنجه - تبرد اچمیازین مغلوب کردن سزانف ایرانیها را و محاصره کردن ایروان - حمله های شبانه - رفع محاصره ایروان - و قایع سرحدات شرقی و جنوبی ایران - بخارا - نوشیروان و سیستان - تسلیم شدن فرمانده فراباغ به روس - جنگ در این ولایت - پیاده شدن روسها در گیلان - تسخیر گرجستان بدست ایرانیان - قتل سزانف - مأموریت میوزوین - سقوط ابراهیم خلیل خان و مرز ترکیه و ایران - استقرار قدرت روس از قفقاز تامغان - جنگ ایرانیان با افغانها - ورود سغراوی از جانب ناپلئون و تالپود سند - ورود هیأتی از انگلستان - عهدنامه - ورود هیأتی از هند - فاجعه سپاه ایران در جنگ

ج
دوم - نصرف لشکران - مسلح گلستان ۱۸۱۳ .

فصل هفتم
صفحه ۱۶۵

پسران فتحعلی شاه - تبریز - سرکشی سران طوایف خراسان - اسحق خان
فرانی - حسنعلی میرزا - هرات - قبیله‌های هزاره و فیروزکوه - عهدنامه ایران
وانگلستان - بزد - ذرتشتی‌ها و عادات ایشان - رئیس طایفه ملاحده - همدستی
سران هرات خراسان و آسمای مرکزی بر ضد ایران - فتحعلی‌خان بارگزاری و شکست
او بدرست حسنعلی میرزا - دوست محمدخان - جنگک بین ایران و عثمانی - نبردهای
بغداد با ارامنه ترکیه - پیکار طپراق قلمه - قتل و کشتن مسیحی‌ها در سلاماس -
سطو رو به ایران - هیأتهای مذهبی امریکائی و فرانسوی - مسلح بین عثمانی و
ایران - حمله به خراسان از طرف خان خیوه .

فصل هشتم
صفحه ۱۹۷

مواد مبهم عهدنامه گلستان - ادعای مالکیت ناحیه گوکچای از طرف روسیه
اشغال گوکچای بوسیله روسیه - هیجان عمومی در ایران - شروع جنگ - ایرانها
ابتدا پیروز می‌شدند و تا حدود تفلیس پیش می‌رولند - در زمام شکست می‌یابند -
مال دوستی شاه - اختلاف نظر در هیأت وزیران شاه - مذاکرات مسلح - جلوگیری
از پیشروی روسها در ناحیه ارس - محاصره ایروان - رفع محاصره - نصرف
عباس آباد از طرف ژنرال پاسکیموف پیچ شکست ژنرال کراکوفسکی بوسیله فرماندهان
ایرانی در استریک - محاصره نهائی و نصرف ایروان - حمله پرس اریستوف به
آذربایجان - نصرف تبریز بدست او - تجدید مذاکرات - عهدنامه ترکمنچای .

فصل نهم
صفحه ۴۲۶

مواد عهدنامه ترکمنچای - اصلاح مواد عهدنامه ایران و انگلیس - اغتشاش
در ایران - اعمال حکومت شاه - گریبا بدوف - قتل اعضا هیأت او - واهمه شاه -
عزیمت خسرو میرزا بسفارت مسکو - زلزله‌های شدید در ایران - مبارزه ولی‌محمد در
خراسان - سقوط امیر آباد و خبوشان - حمله به سرخس - علت جنگ افغان - وفات
عباس میرزا - قائم مقام - آخرین روزهای زندگی فتحعلی شاه - میرت او - آرامگاه
پادشاهان ایران .

فصل دهم

صفحه ۳۶۴

مهن مدعی پادشاهی - رهیارشدن محمد میرزا از بربز به تهران - تسلیم شدن خلل‌السلطان - ناج‌گذاری محمد شاه در تهران - شکست حسنعلی‌میرزا بدست سرهنگی بقیون - دستگیری فرمان‌فرما - اردبیل - شورش عمومی در خراسان - سقوط قائم مقام - حاجی‌میرزا آفاسی - نقشه‌های جاه طلبانه دولت ایران - لشکر کشی به هرات - سیستان - کامران میرزا و یار محمدخان - دلیل‌های دوست محمد خان در بین اعتمادی به حکومت هند - خشونت شدید محمد میرزا - شکست او در جبهه هرات - نفوذ‌های متضاد در اردوگاه او - رفع محاصره هرات .

صفحه ۳۹۸

تفاضاهای دولت انگلیس از پادشاه ایران - جوابهای طفره آمیز حاجی‌میرزا آفاسی - قطع روابط سیاسی بین ایران و انگلستان - پیشروی روسیه در شرق - نیروهای ارتش ایران به خلیج فارس - حسین‌خان - سخت‌گیری لرد پالمرستون - تسلیم شدن شاه - طغیان دئیس فرقه اسماعیلیه - پیشرفت دسپس شکست او - بمیود - بقتل رسانیدن بلوچها خانواده او را - اوضاع کرستان - وضع دور از نباتات ترکها - مرز ایران - هیأتی برای تعیین خط سرحدی انتخاب شدند - حدودات ترکمنها به ایرانیان - کشتار در کربلا - طرد آصف‌الدوله - زد خورد در خراسان - باب - وفات محمد شاه .

صفحه ۳۳۴

فصل دوازدهم

فرار حاجی‌میرزا آفاسی - دسته‌های مختلف در تهران - مادر شاه - اقدامات اصلاحی او - دسته بندی بر ضد او - عصیان پادگان تهران - نصرف قطور بوسیله ترکها - توسعه نفوذ بلوچها در سیستان - ادعای ایران براین ایالت - محاصره طولانی مشهد - بهمن میرزا - نشیدید محاصره هرات بوسیله سلطان مراد میرزا - پیشنهاد مداخله بیکانه برای تأمین آرامش در خراسان - قتل و غارتگری ترکمنها - تسلیم شدن مشهد - مرگ سالار .

صفحه ۳۵۷

فصل سیزدهم

طغیان پیروان باب - طرز اجرای معازات اعدام در ایران - نصرف زنجان قتل باب - معتقدات پیروان او - جدال بی‌نتیجه در زنجان - شجاعت بی‌اندازه

بابیها - شهامت زنان - خشونتهای دهشت انگیز - تماش تصب مذهبی در بین بزرگان حکومت امیر نظام - اشغال آشور اده بوسیله روسیه - ایالت‌های بحر خزر - سقوط امیر نظام - مداخله‌ای بنفع او - میرزا آفخان صدراعظم - بکار بردن نفوذ خانی در نزد شاه بر ضد امیر نظام - رفتارستوده همسر صدراعظم سابق - مرگ امیر یادخیری از دوره حکومت او .

فصل چهاردهم صفحه ۳۷۸

توطئه برای قتل شاه - نجات او - توطئه‌گران - جلادی وزیران دولت - ثبات قدم پیران با بر قابت اروپائیها برای اعمال نفوذ در دربار ایران - سعی روسیه در ۱۸۰۳ برای جلب اتحاد شاه - پیشنهادهای جالبی که بدولت ایران کردند - امتناع دولتهای غربی از اتحاد با شاه - دولت ایران طرفدار بیطری بیست - مذاکراتی بین صدراعظم و وزیر مختار انگلیس - میرزا هاشم - توقيف زن او - سیاست صدراعظم - قطع دوابط بین ایران و انگلستان - آقای مری تهران را نک می‌کند - لشکر کشی ایران به هرات - اعلام جنگ با ایران در کلکته .

فصل پانزدهم صفحه ۳۹۷

سیاست صدراعظم - سفارت فرخ خان در اروپا - سقوط هرات - قواعدی که باید در مورد جنگ نیروی انگلیسی در ایران رعایت شود - مورد بارز سبک رفتاری ایران - اعلام جهاد در تهران - سرکشیک باشی - نیروی دریائی انگلستان جزیره خارک را اشغال می‌کند - تسخیر بوشهر - تسلیم شدن بوشهر - سرجیمز او تراام - لشکر کشی به برآزجان - عملیات جنگی در خوشاب - بمباران شدن محمره - شکست ایرانیان - لشکر کشی به اهواز - اعاده صلح - مواد عهدنامه پاریس - سلطان احمد خان - قتل محمد یوسف میرزا - سقوط صدراعظم - نتیجه .

مقدمه

بمن پیشنهاد کرده‌اند دنباله تاریخ ایران را از دوره‌ای که کتاب سرجان ملکم به پایان می‌رسد تا زمان حاضر بنویسم. اما بنظر خودم بهتر اینست خلاصه‌ای از وقایع مؤثری که راه را برای استقرار خاندان قاجار هموار ساخته است در این کتاب بیاورم. از آنجاییکه من فقط می‌توانم روشنائی ناچیزی بrhoحوادت آن دوره از تاریخ ایران بیفکنم و شاید هم نتوانم چیز تازه‌ای برآن بیفزایم صفحات زیادی باین منظور اختصاص نداده‌ام. برای شرح کاملتر خواننده را بصفحات گویا و فصیح تاریخ سرجان ملکم راهنمایی می‌کنم.

بعقیده من از مرگ آقامحمدخان تا زمان حاضر — فاصله ای در حدود هفتاد سال تاریخ ایران (غیر از آنچه بقلم وقایع نگاران ایرانی نوشته شده) بهیچ صورت مرتبی برشته تحریر در نیامده است، هرچند وقایع بعضی از دوره‌ها را با صحت کافی و کمال ثبت کرده‌اند.

دریاب بعضی از قسمت‌های تاریخ ایران جدید ناگزیر بوده ام بمعطابی که اقتباس از منابع ایرانی بوده است متوجه شوم. خواننده انگلیسی مسکن است به اطلاعاتی که از ناحیه این نویسنده گان فراهم آمده است بانظر بی‌اعتمادی پنگرد. اما راجع به تمام آنچه در ایران و بین این کشور و از دول اروپایی اتفاق افتاد ممکن است این نویسنده از هر گونه فرصتی بمنظور حصول اطمینان در صحت اظهارات ایرانیان بوسیله تطبیق آن با شرحی که تاریخ نویسان اروپایی نوشته‌اند استفاده کنم.

دریابه حواله جنگ‌های بین روسیه و ایران ترجیح داده ام به اظهارات

بیطرفانه اروپائیانی که دخالتی در جنگ نداشتند ولی اطلاعات خود را از افسران و امیران روسی و همچنین از ناحیه ایرانیان دریافت‌هایند اتکاء نمایم.

در آن قسمت از این تاریخ که فقط مبنی بر گفته‌های ایرانیان و راجع به امور داخلی این کشور و مراودات حکومت آن با افغانها، از بکهای و ترکمنها است در ذیل صفحات نام نویسندگانی را که منبع اطلاعاتیم بوده‌اند یاد کرده‌ام و لزومی ندارد اسمی آنها را در اینجا بیاورم ولی با ابراز سپاسگزاری نسبت بآن نویسندگان و افراد دیگری که در انصراف از ذکر نام ایشان چاره نبوده است تشکرات خود را به آقای گلن کنسولیار انگلیس در تهران و میرزا ابراهیم (۱) بمناسبت دستیاری که با مهربانی بسیار در فراهم آوردن این کتاب بامن کرده‌اند تقدیم میدارم.

آر. جی. واتسن
کلوپسنت چیمز، لندن. ۱۲ اکتبر ۱۸۶۰

(۱) گویا منظور میرزا ابراهیم صدیق‌الملک شیبانی مؤلف منتخب التواریخ است.

تاریخ ایران

فصل اول

دیباچه

جمعیت ایران - قسمت مزروع این کشور بسیار کم است - مقدار آب - آبیاری محصولی - کوههای البرز - دلستگی ایرانیان بسرزمین خود - ایران وطن مردمی از نژادهای مختلف - قبیله‌های مختلف - قبیله‌های سرگردان - زبانهای ترکی و فارسی - در ایران مردم دو طبقه‌اند - ایرانیان نسلی قوی دارند - سیرت ایرانی و نظر اروپائیان راجع باشند - حکومت ایران - موافقی در جوار اقتدار شاهی - دربار شاه - تعلیم و تربیت در ایران - مذهب ملی ایرانیان - نیروی نظامی ایران - کارگران - دهنشیان - تجارت و محصولات - آب و هوا - آینده ایران .

جادارد تاریخ ایران را در دوره شهرباران قاجار با شرحی ذرباره وضع عمومی این کشور و سکنه آن در عهد فرمانروائی پادشاهان آن خاندان آغاز کنیم . هرچند می‌توان شرح وافی‌تری در این کتاب فراهم ساخت ولی راجع به اخلاق و مذهب مردم ایران شرح کاملی در ابتدای این قرن بوسیله مؤلفی انگلیسی (۱)نوشته شده است و درباره صفات اتباع شاه نیز می‌توان گفت در آن وضعی که از زمان آپین مادها و پارسیان

پاستان بوده تفاوتی حاصل نشده است. (۱)

در سرزمین‌های قلمرو شاه جمعیتی سکونت دارد که راجع بتعداد آن نظرهای متفاوت از پنج تا ده میلیون تن اکثراً داشته‌اند. چون در ایران هیچگاه آمارگیری نشده مسکن نیست درباره این موضوع اطلاع درستی بدست آورد. با توجه باین نکته که مساحت این کشور سه برابر وسعت فرانسه است حتی درست ترین رقمی که در فوق بیان شده از نظر مقایسه با وسعت زیاد این سرزمین جمعیتی قلیل محسوب می‌شود.

این وضع وحال ایران اگر مقدار زمین حاصلخیز و بلکه اراضی مزروع آن که قسمت بسیار ناچیزی از سراسر قلمرو پادشاهی است در نظر گرفته شود موجب شگفتی چندان نخواهد شد.

دشت کویر زمین‌های پاییری است که فقط پناهگاه خروجشی و آهواست و در بسیاری از ایالات ایران وسعت زمین‌حاصلخیز محدود و بمقدار آب است؛ و در همه‌جا استعداد فلاحی منوط به اندازه آبی است که در نتیجه آبیاری مصنوعی فراهم می‌شود و اگر آب کافی برای انجام یافتن منظور فراهم می‌گردید امکان داشت مقدار خیلی بیشتری از اراضی را کشت و زرع کرد. قسمت عده‌ای از محصولات زمینهای هموار مرهون وجود آبی است که از قدیم با وسائل مصنوعی پیاغها و کشتزارها آورده‌اند. آنچه تاکنون در این مورد شده است خود ایرانیان انجام داده‌اند. بنابراین احتیاجی بتذکر نیست که بوسیله استعداد از مهارت

(۱) کتاب شایان سایش شوالیه شاردن حاوی تعریف صحیح و مشروح کاملی از عادات و مذهب و عوامل تولیدی در ایران است که سی نازه‌ای در بوردی دقيق آنها مورد ندارد. من در این فصل خواهم کوشید که بخواننده انگلیسی راجع بوضع اجتماعی در میان ایرانیان جدید و چگونگی زندگانی در آن کشور نظری کلی بدهم.

ونیروی اروپائیان بمنظور یافتن راه حلی برای این کار تأمین چه آب فراوانی مقدور خواهد بود.

آب در ناحیه تهران بوسیله حفرچاههای عمیق متعدد و ارتباط زیر زمینی بین آنها از سطح بلند تریه پائین فراهم میگردد. بدین ترتیب که بعداز مسافتی آب در روی زمین ظاهر و در یک مجرای باز بطرف مقصد جاری میشود. این گونه تولید آب را قنات مینامند و سراسر جلگه تهران پوشیده از این قناتهاست. خاکی که از محل حفر حلقه های چاه بیرون کشیده میشود در دهنه چاهها برآمدگیهایی بوجود میآورد و رشتہ این تپه ها را از هرسو میتوان دید علاوه بر این نهرهای مصنوعی رودخانه های طبیعی کوچک بسیاری دیده میشود که از دامنه جبال البرز پیوسته جاری است و به تنها بی برای تأمین آب شهر بزرگی به وجوده کافی نخواهد بود. در مسافت بیست و چهار میلی مغرب تهران رودخانه کرج از گردنه کوهی با فشار زیاد وارد شده میشود. قسمتی از آب آنرا از مجرای طبیعی منحرف و بواسطه راه زیرزمینی بطرف شهر در سمت شرق جاری ساخته اند. در معلمی که این مجرأ برودخانه وصل میشود آب آنبوهی از رودخانه باین کانال فرومیگزد. اما چون این آب بیست و چهار میل راه طی میکند حجم آن به یک هفتاد متر مکعب اصلی کاهش مییابد و بستر خشکی که آب در آن جاری است شش هفتاد دیگر را جذب میکند. علاوه مقداری هم بوسیله تبخیر ازین میرود. اگر بجای سکنه تهران که تا این حد زیاد برای ایشان آب گرانبهاست مردم فعالتری در آنجا بودند خیلی پیش از این بجای نهرهای مصنوعی سرگشاده مجرای سرپوشیده میساختند تا مقدار آب مورد نیاز شان را هفت برابر سازد.

وسایل دیگری هم هست که در صورت توسل پانها امکان داشت

عاملی تأمین شود تا این همه اراضی وسیع بیانابانی به کشتزارهای پرحاصل و با غهائی تبدیل گردد که در آنجا عوض تیغ و خار درخت صنوبر و بجای بوته های خار درخت مورد (شبیه شمشاد) بروید. آشکارترین این وسائل ساختن سدهای مستحکمی در پائین بعضی از شیب های جبال البرز است که سلسله آن در ده میلی شمال تهران واقع است. سراسر رشته البرز همه ساله از فراز تا پائین واژ ماه اکتبر تا آوریل پوشیده از برف و تمام قسمت فوقانی تا ارتفاع هزار پا سفید است. در آوریل و مه (فروردین و اردیبهشت) این برف گرانبهایی گذازد واژ میان رودخانه ها بست داشت سازیر می شود و تولید سیلا بهای میکند، درست در موسمی که هیچ گونه احتیاجی بقدار آب اضافی نیست؛ ولی اگر منابعی در مسیل سنگی کوهها پسازند. که با آسانی هم ساختنی است این جریان آب قیمتی ذخیره ویرای محرف در ماههای آینده از آن استفاده خواهد شد.

برای تأمین آب ناحیه تهران حتی بقدار خیلی زیادتر از آنچه بوسیله فوق ارائه شد میتوان بوسائل دیگر نیز اقدام کرد. در سرزمین شمالی جبال البرز رودخانه های پرآب همان قدر فراوان است که جنوب رشته های مذبور عاری از آنست. اگر مسیری کی از این رودخانه ها را ممکن بود بطرف جنوب منحرف ساخت خیرویر کت بزرگی عاید آن منطقه میشد لی آنکه لطمه ای بنایی دیگر بر سر و عقیده مهندسان اینست که بوسیله حفر کانالی از یکی از این رودخانه ها در منطقه ای که ارتفاع آن پاندازه کافی باشد و با کمک تونلی میتوان رودخانه ای بست جلگه تهران برای اندام خود و هر قطه آبی که پدیدن بوسیله فراهم شود موجب توسعه زمین زراعی و در واقع وسیله تأمین باران بیشتری خواهد شد و گفته اند اکنون میزان باران سالیانه در جلگه تهران بمراتب بیشتر از دوره های

سابق است که اراضی زراعتی کمتر بود. در ناحیه شمالی رشته‌های البرز که تمام روی زمین پوشیده از درخت و جنگل و زراعت است مقدار باران بیش از اندازه است. بنابراین اگر دولت ایران در کنار تمام معکاری آب چلگه تهران درخت و در دامنه‌های جبال البرز که تمام تا پستان بواسطه ذوب شدن برفها مرطوب است نهال صنوبر می‌کاشت امکان داشت پاسانی بیش بینی کرد که در ظرف چند سال دراثر افزایش بیزان باران سالانه نتیجه بزرگی بدست آید.

بهترین تعریف وضع کلی کشوری که ایرانیان جدید در آنجا زندگی میکنند این است که : بیابانی است وسیع که جلگه های محدود حاصلخیز در سراسر آن دیده میشود . ناحیه بین جبال البرز و دریای خزر و همچنین ایالت حاصلخیز آذربایجان را پایدار این تعریف مستثنی کرد این سرزمین چنانکه فعلاً هست و در نظر بیکانه چندان جالب نیست مورد تعجبین و علاقه هرا ایرانی واقعی است . منظورم از این نسبت که در عین حال شاید صفت باز ایرانی است آن نوع علاقه وطن پرستی نیست که در میان اروپائیان هست . یک فرد ایرانی شاید کمتر از هر فرد دیگری در روی زمین حاضر است در راه منافع کشور خود قدمی بردارد ؟ وقتی او در فکر صلاح وطن خویش است که البته هیچگاه و بهیچوجه با منافع شخصی او قابل قیاس نیست . باز در دلش میپنداشد که در دنیا کشوری که شایسته مقایسه با ایران باشد وجود ندارد . بنظر من اگر اکثر ایرانیان محکوم به تبعید ابدی شوند و آنها اخطار شود که اگر باز پا بخاک احدادی خود بگذارند سرنوشت مرگ خواهند داشت مانند شیمه (۱)

نخواهند توانست از کثرت علاقه بتجدد دیدار وطن عزیز از بازگشت خودداری کنند؛ و علاقه آنان بسر زمین نیاکان خویش نظیر دلستگی اخلاف یهود به بیت المقدس است.

از طرز سخنان ایرانیان در کشور های دیگر راجع بوطن خویش شنونده گمان میکند که ایران دلپذیرترین منطقه سراسر جهان است، هوای آن، آب آن، میوه های آن، غانه های آن، باغهای آن، اصبهای آن، شکار گاههای آن، مناظر آن، زنان آن، همه موضوع مبالغه آمیز ترین تعسین از ناحیه ایرانیان مقیم هندوستان و اروپاست. در میان آثار بارز شکوه و جلال اروپایی ایرانی لاف میزند که سرزمین محلی اوچه اندازه از هرجهت عالیتر است او در بین اروپائیان و در عین خوشگذرانی آرزو میکند روزی باز از سرچشمۀ شراب شیراز بنوشد و پانگک غزلهای حافظ گوش او را نوازش دهد.

ایران جمعیتی مرکب از افراد نژادهای مختلف دارد. قسمت عمده‌ای از سکنه ایران را قبیله های بیابان گرد تشکیل میدهند. ایشان عده کثیری از خانواده هایی هستند که قسمتی از سال را در کوهستان میگذرانند و فقط باین مناسبت می‌توان بیابان گردی را پانها نسبت داد که بدون تفاوت، یکسال در میان، چرا گاههای واحدی را اشغال میکنند. سران ایشان تسلط فراوانی نسبت با افراد قبیله دارند و تمام مراودات بین حکومت و اهل بوسیله سران آنها انجام میشود؛ و مالیاتها خواه بصورت نقد و خواه جنس نیز توسط رئیس قبیله پرداخت میشود و توسط او سربازانی که قبیله اش حصه خود بدلت میدهد تربیت می شوند. مقام رئیس قبیله موروثی است. بیشتر چادرهایی که افراد قبایل در آنها زندگی میکنند از جسم سبک وزنی بشکل کندو تشکیل میشود که مستور از روپوش

نی است و بر نوک آن نمود ضخیم سیاهی میگذارند، فقط یک در برای آن تعبیه می کنند نه پنجه ای دارد و نه بخاری . این وصف چادر ترکمنی است که شاهسون ها و قبیله های دیگر بکار میبرند ولی ایالات مرکز ایران چادرهائی از نوع دیگر با سقفهای مسطح یا آن دست کی منعنه دارند.

جمعیت ایالات نزدیک خلیج فارس شامل اعراب و مردمی از نژاد عرب است این وضع بیشتر سکنه لرستان و سرزمین واقع در مشرق شط العرب و ناحیه جنوبی دجله است . کوهستان های بختیاری بین جلگه دجله جنوبی و دشت اصفهان اقامتگاه طوایفی از نژاد دیگری است که راجع بآنها و سرزمین اپسان اطلاع کمی در دست است . کوههای کردستان زادگاه افرادی جنگاور میباشد که بستگی بروسای قبیله ای خود دارند و هیچ وقت از حدود مرزهای ترکیه و ایران دورتر نمیروند گاهی خود را اتباع باب عالی (۱) میشمارند و زمانی بشهاد اظهار تبعیت می کنند . در دامنه قسمتی از این جبال در حدود دریاچه ارومیه جلگه ای است که در آنجا بیست و پنج هزار خانواره مسیحی ساکن و از فرقه نسطوری اند ، در اصفهان و تبریز و نقاط دیگر ایران نیز کم و بیش جمعیت ارامنه و در همدان و اصفهان و تهران و مشهد و شهر دماوند و جاهای دیگر ایران کلیمیهای زیادی دیده میشوند . ایالت گیلان مسکن نژادی از مردم است که اخلاقی مخصوص بخود دارند ، آنان با زمانه گان گیلک های قدیم اند ، اهالی مازندران مانند گیلکها « لهجه ای » مخصوص دارند . قسمتی از ایالت استراپاد را ترکمنها ساکن اند و در نواحی مورد ادعای ایران که در مرز افغانستان واقع است و همچنین در پلوچستان عوامل پلوج و افغانی قسمت عمده سکنه را تشکیل میدهند در کرمان عدد محدودی

هندي و در يزد در حدود دوهزار خانوار از نسل آتش پرستان «زرتشتیان» ايران میباشند ولی از دو تزاد عده ايکه در ايران دیده میشود ترکها و ايرانيها (يا مغول) (۱) هستند دسته نخست بطور کلي در ايالت هاي شمالی و دسته دوم در قسمت جنوبی پراکنده اند . ايرانيانی كه نسب مغول دارند بيشتر شان فقط بزبان فارسي سخن میگويند و آنها يعنی كه از تزاد ترک اند حرف زدن ترکي را بزبان فارسي ترجيح ميدهند .

سكنه ايران را به دو طبقه میتوان تقسیم کرد يکي عده ايکه در شهرها و دردهات بسر میبرند و طبقه ديگر آنانکه چادر نشین اند . دسته اول قسمت عمده سال را در محل خود میگذرانند عده ثروتمندان فقط در دو ماه گرم سال شهر را ترک میکنند و به کوهستانها و نقاط مرتفع که دارای هوای خنگ است میروند قبيله هایی که در چادرها بسر میبرند در فصول مختلف سال از محلی به محل دیگر حرکت میکنند و در موسیم بهار گله و رمه خود را به مراتع عادی خود میبرند و اگر بر چراگاههای کوهستانی که در فصل بهار امکان دسترسی پاها نیست حقی داشته باشند همینکه برفها ذوب شد به مراکز تابستانی خود تقل مکان میکنند . در فصل زمستان آنها در دشت در چادرهای سیاه خود برای مقاومت با هوای بسیار سخت آن آماده اند ، این قبيله های ایلاتی هر کدام تابع رئیسی جداگانه اند . ایلات فارسی سر کرده موروثی بنام ایلخانی دارند که همگی فرمانبروی اند و در امور زندگی از او دستور میگیرند و لوجهی را که برایشان تعییل میشود با او میپردازند آنها مریازانی نیز به لشکر شاه کمک میفرستند . راجع بتعداد و خصوصیات قبيله های این اف اد

(۱) تاریخ نویسان هند نیز در يکي دو قرن پیش اشتباهآ ايراني و مغول را مترادف نام برده اند . مترجم

یومی اطلاعات کمی در دسترس است. قبیله های ایلاتی که از نسل ترکاند ایلخانی دارند که از جانب شاه تعیین میشود، علاوه بر این طوایف دسته های سرگردانی هم وجود دارند که عده شان کمتر است و وضع بی اهمیت تری را حائزند اینها کوچیها بی هستند که در بسیاری از کشورها خوب معروف‌اند.

ایرانیان تقریباً از هرتیره و طبقه ایکه نام برده ام مردمی سالم و نیرومند میباشند، شاید دلیل عمدۀ کمی نسبی امراض مزمن یا ارثی در میان سکنه بالغ آنها اصلاً ناشی از این حقیقت باشد که تمام کودکان در ایران از دوران طفولیت در معرض زندگی چنان سختی قرار میگیرند که افراد نحیف و مریض آنها از بین نیرومند و این روش پاندازه ای مؤثر است که گویی آئین اسپارتی که بنابر آن تمام اطفال ضعیف امسکان رشد وزندگی نداشتند در میان آنان هنوز جاری است. هوای قسمت شمالی ایران در زمستان بسیار سخت است و با وجود این سرمای شدید کودکان خردسال لباسی می پوشند که شکم را درست نمی پوشانند و بهمین سبب بمنظور من میزان مرگ و تلفات در میان اطفال ایرانی خیلی زیاد است و بیشتر کودکانی که از این وضع سخت جان بسلامت میبرند با تدرستی و نیرومندی به مرحله رشد میرسند و پس از آنکه این اطفال سالهای حساس کودکی و اوایل طفولیت را گذرانند تربیت و پرورش آنها طوری نیست که مانع رشد آزاد آنها در موقع جوانی بشود.

قسمت اعظم ایرانیان از نوعی تربیت برخوردار میشوند، اما دلیل اینکه سواد آنها پیشرفته ندارد از این حقیقت آشکار میشود که هنوز در میان آنها خواندن خط فارسی بسهولت و روانی کار نادری محسوب میشود. ایرانیها نادان و معتقد بخرافات های میآیند و قسمت اعظم شان اعتقاد به

محمد، علی وحسین دارند و به پیشگوئی غیب گویان و ستاره شناسان ساعت سعد و چشم بد و به علم غیب که از دوره مغ ها بجا مانده است پابند میباشند. ایرانیها بطور کلی با هوش اند اما هوش آنها غالباً توأم با نادرستی و فقدان استقامت اخلاقی است. جوانان در میان ایرانیان قدیم چنانکه بما گفته‌اند اسب سواری، راستگوئی و تیراندازی یاد میگرفتند چیز عمده‌ای که در فرزندان اخلاف آنها اثر بزرگی باقی گذاشته بنظر میرسد همان باشد که باطفال اسپارتی یاد میدادند که هیچ وقت حاضر نشوند در صورت دروغگوئی رازشان فاش گردد، این درس را آنها واقعاً ز ته دل آموخته‌اند چون هیچ کاری سخت تر از این نیست که یک ایرانی را برای دروغی که گفته است وادار به اعتراف کرد و هیچ چیزی نیز نادر تر از آن نیست که انسان حقیقت ساده امری را از زبان یکی از افراد آن کشور بشود.

ایرانیان جدید هم مانند نیاکان خود اسب سواری می‌آموزند. ایشان زین های برجسته بکار میبرند وهاهای خود را از دو طرف در رکاب پهن آهنی جا میدهند و هنگام سواری بسمت چلو خم می‌شوند، درنتیجه وقتیکه اسبشان بیفتند نه فقط باشدت تمام بزمین فرو می‌افتد بلکه عموماً پایشان هم در رکاب گیر میکند با وجود این بسرعت تمام در زمینهای ناهموار و گاهی از لب پرتگاههای بسیار خطرونای دلیرانه می‌تازند و بترسی که در اثر حرکات نیرومندانه و چاپکانه عارض می‌شود پاک بیگانه‌اند ولی چون شجاعتشان مستی پذیرد که زیاد هم نادر نیست آنرا بدلاًیل روحی نسبت میدهند، در فن نیزه پرانی و بازگرفتن آن بی آنکه بسرعت سیر خود اعتماء کنند مهارت بسیار دارند ایرانیان با نیزه بوسیله حرکات دورانی روی زین و هدف گیری مرتب و تیراندازی در ضمن اینکه در تمام

ساخت چهار نعل دشمن را تعاقب میکند. بیرون از این سیر عرب خود کفت او و هم
پی بیزند و این شیوه را پارتهای قدیم طالب و کمان اینجام نمیگذرد. بک
سوار کار ایرانی قادر است خود را از تین دشمن با حرکاتی بروزی زن
و آوران کردن خوبش بوسیله رانها نجات دهد.

پیشتر نمیتوانست که اخلاق ایرانی بطور کلی در میان اروپائیان قائل
سطلوی (۱) بخوبیه باشد، ولی همانطور که اخلاق هیچ ملتی ای شخص
نیست هیچ قومی را هم نمیتوان گفت که اخلاقی بکلی مذکوم دارد،
سبکی از صفات پسندیده درزدیض پدیدها و عیوبها ای که مغراطیین ایران
را پستانم کردند دیده میشود مردم ایران بطور کلی صبورکه و حکومت

(۱) از تو سندگان مشعندی که درباره سیاست این ایان جدید سلطان
لوئیسته اند من فقط کفار دوستی از ایشان را که هنر و عرفانند؛ یکی من
پوچمکن و دیگری من حقی. مکدو نالد در اینجا نقل میکنم اولی میتویستند
هیان خودی ایرانیان با هم زیف و هشان خوبیش مهریان و معبدانند در مقابل
جنونها خاصیج و متواضع و نسبت بزرگستان روزگار و منع و رنجها
منجان مکدو نالد میگویند «ایرانیان مردمی خوش سیما شجاع، همیان
نواز و در مقام دشمنی صبور، نسبت به بیگانه همیان روز آدابه خود رساند
بن اکت اند. ایشان فوجی و دریان توده هر و در عاشرت دلپذیر و من گرم کنند اند
ولی عدا عاری از صفات نیک و نیکرند».

برآنها آسان است. طبقات فقیر خیلی قانع و با ادب‌اند، توانگران به هموطنان گرسنه خود نان میرسانند پدرهای خانواده قاعدة برای همه بازماندگان خود خواه حرامزاده یا حلال زاده^(۱) باشند ما ترك متناسب فراهم می‌گذارند.

همه طبقات حس و فداری ارادی نسبت سلطان قانونی خوددارند و رفتار مردها نسبت بیکدیگر قرین خوش ذاتی و ادب و احترام است. از طرف دیگر انسان نمیتواند در میان ایرانیان زندگی کند و متوجه نشود که آنها فاقد صفات بسیاری می‌باشند که زندگانی رائیگان مطلوب می‌سازد. اگر لطفی در وجود حقیقت، درستی، در روابط بین افراد در استواری رای و استقلال اخلاقی، زناشویی محبت آمیز و زندگانی خانوادگی و علاقه فامیلی و در صورت لزوم آمادگی فدا کردن مال یا جان برای خیر عامه و تحمل عقاید دیگران در مسائل مذهبی و مراءات انصاف نسبت بدیگران، در حق شناسی بمناسبت نیکوکاری گذشته، در اپراز شرم و سعی پیوسته بمنظور خیراندیشی بحال آیندگان باشد انتظار ملاحظه چنین لطفی فعلاً در سرزمین ایران بیهوده است.

دویست و پنجاه و سه پادشاه پتر تیمپ بر تخت سلطنت نشسته‌اند^(۲) اهل اساسی قانونی ایران میرساند که شاه یعنی کشور و همه افراد برای خاطر سلطان زنده‌اند ولی برای قدرت سلطنت قرآن ودادگاههای خامن عدالت بر طبق احکام شرع یا قانون مدون و نیز کسانی که عرف یا قانون عادی به آنها اختیاراتی داده است را دعی بشمار می‌روند. تمام انتصارات

(۱) منظور شاید فرزندان صیفه و قدی است. مترجم

(۲) شاردن

در مراصر قلمرو سلطنت بوسیله شاه و یا کسی ای که از جانب او اختیار دارند انجام میگیرد.

در پیرامون پادشاه ایران یک دسته از رجال عنوان پیشخدمت بیوسته افتخار حضور دارند اینها از لحاظ درجه و عنوان معادل لردها و افراد محترم دربارهای اروپا سیاهند و نه فقط مانند آنها از داشتن لقب پیشخدمت یا نیشی خشنودند بلکه تکالیف واقعی خدمتگزاری را هم انجام میزدند. خوارک شاه را هنگام صحابه و شام رجالی که مقام شامخنی در کشور دارند در سفره میجستند بعضی از ایشان فرزندان وزیران کشاورزی و بعضی دیگر خود حاکم ولایاتند. قلیان شاه را هر وقتی که اعلیحضرت یا نمیل بفرمایند یکی از اعیان دست میگیرد و موقعی که پادشاه اراده کنند تا از اطاق بیرون بروند سرپائی شاهانه را شخصی که شاید یکی از همان روزها سفیر اعلیحضرت در دربار خارجی بشود جلو قدم شاه بیگدارد در واقع بعضی از آجرهای اینها مشمول مرحمت و پیشخدمت پاشهای اتفاقاً مسکن است علاوه ای برای تغییر سمت خود داشته باشند همان سمتی که ایشان از برگت آن امید دست یابی به یک مأموریت خارجی دارند و آنرا تبعیدی آبرومند میشمارند آن عمله از پیشخدمتیهای همان نوعی که بست و لی ابلاط مخصوص بیشوند بضرر ما بینند از دربار دور شوند و شاید همچو قوت عادتی رعن محل حکومت خود را ندارند ایشان توابی تعیین میگردند که بجای آنها نائب الحکومه باشند و خود از پیشگاه میتوانند دور شوند هر چند که گاهی نهل معرض بعضی نهادهای جزوی را قاع بیشوند که از تقدیمی ناگهانی سی ملايين ریال املاک مسکن است ناشی بشود پیشخدمت یاشهای که اتفاقاً از نهادهای مخصوصی سود و حجم شاهانه را قاع بیشوند درینم مسکن حسی مجاڑات صور

شلاق میشود که بطور کلی امکان دارد با تقدیم ماهرانه رشوه‌ای قدری تخفیف یابد.

عبارات تعلق آمیزی که گوش شاه ایران را از دوران کودکی هر میکند برای از بین بردن بسیاری از ملکات اخلاقی اصلی شهریاری کافی است. پیرامون فرزندان شاه را از او ان طفوایت گروه چاپلوسان تشریفاتی فرا میگیرند. ولیعهد معمولاً از همان سن و سال بسیار کم تعیین می‌شود و بمقام حکومت ایالت عده ایران میرسد، محل اقامتش تبریز است و بدین ترتیب از تحت نظارت مستقیم مادر خود دور می‌شود، مادری که شاید یگانه کسی در دنیا است که علاقه‌وافی برای مصالح عالی و اصلاح مفاسد اخلاقی او در آن سن و سالی دارد که موقع مناسب تربیت و هنگام شایسته مانعتش از بعضی کارهاست.

بنابراین تربیتی ساختگی نصیب او می‌گردد و بواسطه الزام مقام شامخش در اوان جوانی برای شرکت در مراسم عمومی، نابهنه‌گام و بی تناسب به شان مردی میرسد و حال آنکه عین صلاح او اینست که نوجوانی بیش نباشد. درسن چهارده یا پانزده با وزنی میدهند که باسانی زود از او خسته میشود در نتیجه زن دیگر میگیرد و باز زن سوم و حرمسرا یش رفته رفته پر تو میشود. تا این تاریخ هیچ شهریار ایرانی توفیق مسافت بخارجه را نداشته است اگر پادشاه یا ولیعهد او بدین امر توجه میکردند بدون تردید بسیاری از آثار تمدن تا حدودی ممکن بود در مراجعت وارد ایران بشود ولی بیش آمد خطر احتمالی برای تخت و تاج از ناحیه دیگران همواره آن اندازه بزرگ بوده است که باید اعتراف کرد شاه جرأت دوری از ایران را بخود راه نداده است.

پادشاه ایران زنان خود را نه فقط از میان پرنیس‌ها و نادختران

خانواده‌های اعیان‌کشور برمیگزیند بلکه آنها را از بین دخترهای اتباع خویش نیز انتخاب می‌کند. اگر دختر روستایی صورت زیبا داشته باشد امکان دارد زن محبوب شاه و مادر ولیعهد بشود، فرزند شاه فعلی^(۱) که ابتدا بجانشینی پدر تعیین شده بود از مادری روستایی تولد یافته بود، این پسر در گذشت چنان‌که برادر تنی او هم وفات یافت و بجا ای او فرزند دختری که خود شاهزاده بود ولیعهد پادشاه انتخاب گردید و شاید بواسطه همین اختلاط آزاد خون بیگانه درخانواده پادشاهی است که می‌توان سلامت و جاذبه بسیار غیرعادی خود شهرباران و شاهدختهای ایران را بآن نسبت داد.

حکومت ایران چنان‌که گفته‌ام براحتی کلی که در میان ملل‌های مستقل مسلمان جاری است استوار است یعنی رئیس کشور سلطان مطلق العنان است که در شان او است بربط احکام و احادیث «مذهبی» سلطنت کند.

در تمام موارد شک، قرآن اساس قدرت را که هر دو طرف می‌توانند بآن توسل جویند تشکیل میدهند. بیان و اجرای احکام قرآن بوسیله کسانی انجام می‌یابد که تفسیر و اجتہاد متن‌های مقدس و تذکر و اجرای تعمیمات اولیا را شغل خود قرار میدهند. آینهای موازین قانونی آن کشور است و هرگاه مسائلی پاشد که مشمول شرایط مصريح در احکام یا حدیث محمدی نگردد شاه می‌تواند اراده‌خود را اجرا کند و از آنجاییکه پادشاه خود مسلمان ویا اتباعش پیرو قانون واحدی است و دیانت محمدی در ایران حائز نفوذ بسیار است هر سلطانی در حدود اصولی که رعایت

آنها برپیروان اسلام فرض است در امر نشر قانون دخالت کند مصون خواهد بود . ولی مجتهدان که آنها را (ملا) می نامند فقط تفسیر قانون میکنند و منحصرآ درباره نکات ارجاعی بآنها نظریات خود را بیان میدارند و هیچگونه اختیاری ندارند تا در اجرای احکامی که صادر می کنند به نظارت پردازند و یا درباره اجرای دستورهای خود تاکیدی بنمایند . اجرایشدن قانون در حوزه اقتدار شاه وزیران و فرمانداران شاغلی است که زیر فرمان پادشاهند .

در ایران سلطان اختیارات نامحدودی دارد او میتواند وزیران خود را انتخاب کند و سپس هر وقت رأی خود وی اقتضا نماید آنها را برکنار سازد . وضع عادی اسور در تمام حکومتهای اسلامی این است که صدراعظمی دارند اما این مقام در طی شش سال اخیر در ایران پس از برکناری آخرین صدراعظم (۱) خالی مانده و او از صدراعظم های نادر شرقی است که مقام خود را از دست داده بی آنکه جانش رانیز داده باشد . صدراعظم در موقعی که چنین سمتی هست قائم مقام شاه و ناظر بر همه قسمتهای دولت و داور هر مستله مورد اختلاف است ، در غیاب صدراعظم بسیاری از کارهای مختص این مقام بخود شاه محو میگردد . عده وزیران چند تن بیش نیست و هر کدام ریاست قسمتی را دارند و با آنکه یکی از آنها بر دسته وزیران ریاست دارد در خارج از جلسه هیأت هیچ کدام نسبت بدیگری جز خود شاه اطاعت ندارند . در حال حاضر اموری بشاه محو است که سابقابره عهده صدراعظم بوده ، ریاست وزراء با مستوفی العمالک (دبیر دولت) است که وزیر داشتی است . وزیران دیگر بادیگران عبارت اند از وزیر داخله که

(۱) پیش از زمامداری سپهسالار در مارس ۱۸۶۵ این شرح نوشته شده است .

تمام فرمانداران و لایات تابع دستور او هستند، وزیر دول خارجه، وزیر عدليه وزیر فوايد عامه، رئيس ضرابخاله، وزیر جنگ که فرمانده کل قوا نيز هست خزانه دار و منشی خصوصي پادشاه. هر يك از وزيران عده زيادي دير و منشي زير دست خود دارند که عهده دار امور قسمت اختصاصي آنها هستند.

نمیتوان گفت دولت ايران حکومتی منشاء اثر کافی و بانعال است. آشتگی بزرگی تقریباً در تمام شعبه های دستگاه اداری حکم فرماست وزیران تاشاه نسبت با آنها نظر لطف دارد در مقام خود برقرارند و میگویند يکي از هدفهای اصلی تحصیل مقام در ایران بعد از جلب نظر همایونی جمع کردن حد اکثر پولی است که اسکان دارد بوسیله يك دستگاه اداری وصول کرد، در ایران تقریباً هر چیزی بسته بپول است، وزیران نه تنها باید در بد و انتصاب وجهی باين مناسبت تقديم دارند بلکه بعداً هم باید مرتباً برای دوام امتياز مقام خود وجه پرداخت کنند. از سوی ديگر بد يهی است که آنها نيز می پندارند که حق دارند همین قاعده را نسبت بوزيرستان و ارباب رجوع خود اجرا کنند در نتيجه عدالت را باید خريد نه بعنوان اينکه حق است خواستار آن بود، پس شخص ثروتمندي که بتواند بهای خلافهای خود را پردازد میتواند تقریباً آنچه دلش بخواهد انجام دهد.

تمام فرمانروایان ولایات و شهرها برای انتصابي که نصيبيشان ميشود باید پول بدهند و اين مقام را نه فقط برای مدت معينی بر عهده خواهند داشت بلکه تا وقتی که نظر لطف همایونی شامل حال آنها است. بطور کلی اين فرمانداران اختيار صدور حکم مرگ و حیات نسبت به زير دستان خود ندارند بلکه اين اختيار را به فرمان فرمايانی که برای التهای عمدۀ مملکت در نقاط دور دست مانند آذربایجان، فارس و خراسان حکومت دارند

اعطاء کرده‌اند. دیده شده است که بطور کلی رجال پیشتر از حد انتظار در مقام خود باقی میمانند و انفصال هم در اثر بی لیاقتی نیست بلکه پیش منوط به میزان آزو هوس یا نیازهای رئیس مملکت است. این پیش آمدی غیرعادی نیست که شخصی پنج یا حتی ده سال در مقام مستقر باشد و موقعی که یکی از مأموران رسمی از کار حکومت و مقامی بر کنار می‌شود قاعدة " فقط برای اینست که مقام دیگری را شغال کند چون هرایرانی از فرصت در یک مقام بقدر کافی بهره برداری مالی می‌کند تا قادر باشد وقتی که مقامش از دست رفته مقام دیگری را با پرداخت پول برای خود فراهم کند. اختیار فرمانداران در ناحیه یا ولایتی که از مرکز مسافتی دور باشد بقدری زیاد است که کمتر کسی از میان زیرستان آنان یافت می‌شود که از راه مراجعة مستقیم به تهران بر ضد آنها خود را در معرض غضب آنان قرار دهد، اما وقتی که فرماندار بسیار پلیدی برای یک ناحیه یا ولایتی منصوب می‌شود مردم گاهی بوسیله تقدیم هدیه به پادشاه درخواست می‌کنند که آن حاکم متغیر به محل دیگری انتقال یابد.

هیچگونه سیستم مدارس ملی در ایران نیست در تمام شهرها و دهها ملا های روحانیان هستند که کودکان را تعلیم میدهند ولی چگونگی انجام دادن این کار بین خود آنها واولیای اطفالی که تعلیم می‌کنند ترتیب داده می‌شود. پسرها از هسن و سالی باین مکتبها می‌روند و بآنها قرائت قرآن و خواندن خط فارسی، حساب و ضرب ارقام و نوشتن وغیره تعلیم میدهند سرپرست مکتب در صورتی که طفل نشان بد هزار عهده قرائت هر قسم از قرآن برمی‌آید بطور کلی هدیه‌ای از یهودیان دریافت میدارد. مطالبی که یک جوان می‌اموزد و مقدار اطلاعات اند کی که معلم روستائی به کودک تعلیم می‌دهد بسیار ناچیز است و بین ترتیب تعلیم

و تربیت در ایران خیلی عقب مانده است و کسی که خواندن و نوشتن بداند عنوان میرزا را برسم علامت در جلو اسم خود میگذارد.

دختران تا من هفت سالگی به مکتبخانه میروند و پس از آن تعلیم آنها منحصرآ زیرنظر زن باسادی انجام میگیرد. تعلیم اطفال طبقات بالا در منزل پدرشان بوسیله اشخاصی که با ای این منظور اجرت دریافت میدارند صورت میپذیرد، بدختران خواندن و نوشتن و دوختن میآموزند و گاهی نیز تعلیم آنها شامل موسیقی ایرانی است ولی حدود افکارشان بهیچوجه وسعت ندارد و هر کس که بیشتر از فرد ایرانی تعلیم یافته باشد شاید بطور کلی آمیزش با آنها را چندان جالب نیابد.

یک مورد استثنائی بر وضع تعلیمات خصوصی در ایران کالج (دارالفنون) است که بوسیله دولت در تهران تأسیس یافته، شاگردان آن مؤسسه در دوران تحصیل بخارج شاه نگاهداری میشوند این کالج زیر نظر وزیر فوائد عامه اداره میشود و در میان استادان آن چند تن اروپایی اند بکسانی که مایل باشند زبان فرانسه تدریس میشود، زبان انگلیسی را هم یکنفر فرانسوی درس میدهد. قسمتهای دیگری از رشته های تعلیماتی دوایر عادی اروپائی هم کم و بیش در آن کالج فراهم است.

در مسالهای اخیر شاه برای اعزام چند تن از جوانان به فرانسه بمنظور تحصیل طب و رشته های مختلف دیگر تعلیمات عمومی اقدام کرده است، چند تن از این جوانها به ایران بازگشته اند ولی بیشتر هموطنان ایشان که نسبت بآنها معلومات کمتری دارند بآنها با نظر بدینی مینگرند و با تمام قوا میکوشند ایشان را از بکاربری معلوماتشان بازدارند تا موجبات تحریر دیگران نشوند. در اینکه شاید بعداً نتایج عملی از این نهضت عاید